

A Fővárosi Bíróság [...] ügyvezető által képviselt [...] kérelmezőnek dr. László Ildikó Katalin ügyvéd (1245 Budapest 5., Pf. 1036) által képviselt **Gazdasági Versenyhivatal** (Budapest) kérelmezett ellen versenyügyben hozott Vj/93-39/2009. számú közigazgatási végzés felülvizsgálata iránt indított nemperes eljárásában a bíróság meghozta az alábbi

VÉGZÉST:

A bíróság a jogorvoslati kérelmet elutasítja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezettnek 10.000 (tízezer) forint perköltséget.

Az előzetesen lerótt 7.500 (hétezer-ötszáz) forint jogorvoslati eljárási illetéket a kérelmező viseli.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincsen helye.

INDOKOLÁS

A kérelmezett 2009. július 14. napján versenyfelügyeleti eljárást indított a kérelmező ellen a Turbó-Diéta fehérje turmixpor termékével kapcsolatos tájékoztatásai során tanúsított, a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolása, illetve a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának feltételezett megsértése miatt. A kérelmezett fogyasztóvédelmi irodája Vj-93-001/2009. számú végzésében a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 65. § (2) bekezdése alapján adatszolgáltatásra kötelezte a kérelmezőt, amely adatszolgáltatás teljesítésének határidejeként 2009. július 31-ét tűzte ki. A tértivevény tanúsága szerint a kérelmező részére a végzést 2009. július 16-án kézbesítették.

A kérelmező 2009. július 29. napján kelt beadványában részletesen előadta, hogy álláspontja szerint az eljárás megindítása eljárásjogi és anyagi jogi szempontból jogellenes. A Tpv. 8-10. §-ainak időbeli hatályára hivatkozással vitatta e jogszabályhelyek jelen ügybeli alkalmazhatóságát, valamint a versenyhatóság hatáskörét. Erre tekintettel a kért adatszolgáltatást nem teljesítette.

A kérelmezett fogyasztóvédelmi irodájának vezetője Vj/93-003/2009. számú levelében tájékoztatta a kérelmezőt, hogy a beadványát vizsgálati kifogásként kezeli. Egyben felhívta a figyelmét arra, hogy a vizsgálati kifogás benyújtása az előírt adatszolgáltatási kötelezettségét nem érinti. Ismételten figyelmeztette a Tpv. 61. §-a szerinti eljárási bírság alkalmazhatóságának feltételeiről és a bírság megállapításának egyéb szabályairól. A tértivevény tanúsága szerint a kérelmezőnek a levelet 2009. augusztus 8-án kézbesítették.

A kérelmező 2009. augusztus 4. napján kelt beadványában kifejtette, hogy nem fogadja el a korábbi beadvány vizsgálati kifogásként kezelését, mert nem a vizsgálati eljárás szabálytalanságát, hanem a

Fővárosi Bíróság

7.Kpk.45.029/2010/4. szám

versenyfelügyeleti eljárás megindítása alapvető jogi feltételeinek a hiányát kifogásolta, továbbá a Tpvt. 81. §-a szerinti határidők nem álltak fenn. Erre figyelemmel adatszolgáltatást továbbra sem teljesített.

A kérelmezett fogyasztóvédelmi irodája részéről eljáró vizsgáló a 2009. augusztus 6. napján kelt Vj/93-005/2009. számú végzésével a kérelmezőt 800.000 forint eljárási bírság megfizetésére kötelezte. Indokolása szerint a kérelmező azzal, hogy a kitűzött határidőre, majd külön tájékoztatást követően sem teljesítette az adatszolgáltatási kötelezettségét, a Tpvt. 61. § (1) bekezdése szerinti, az eljárás elhúzására és a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányuló magatartást tanúsított. Saját eljárása - a figyelemfelhívó levélre is tekintettel - a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1. § (2) bekezdésében foglalt együttműködési követelménynek megfelelt, míg a kérelmező magatartása nem volt összeegyeztethető a Ket 6. § (1) bekezdésében megkövetelt jóhiszemű eljárással. Álláspontja szerint az eljárási bírság kellő visszatartó erővel bír a kérelmező esetében, arányos, de érezhető megterhelést jelentő anyagi hátrányt okoz neki. Utalt arra, hogy a megállapított összeg nem éri el a Tpvt. 61. § (3) bekezdés szerint kiszabható maximális összeget.

A kérelmező jogorvoslati kérelmében a kérelmezettől az elsőfokú végzés megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint az adatszolgáltatást előíró végzésre érdemi választ adott. Megítélése szerint jóhiszeműen járt el, hiszen felhívta a hatóság figyelmét, hogy hatályon kívül helyezett jogszabályok alapján, illetve hatáskör hiányában jár el. Nem az ő magatartása volt az eljárás folytatásának az akadálya, hanem az a tény, hogy az ügyben több hatóság állapította meg hatáskörét. Hivatkozott a Ket. 23. § (1) bekezdés a) pontjára és az Alkotmány 2. § (1) bekezdésére.

A kérelmezett a 2009. december 21. napján kelt Vj/93-39/2009. számú végzésével az elsőfokú, eljárási bírságot megállapító végzést helybenhagyta. Indokolása szerint a versenyfelügyeleti eljárásban vizsgált tájékoztatások jogszabályoknak való megfelelése és megítélhetősége tárgyában - a hatásköri kérdéseket is ideértve - az eljárást lezáró érdemi döntésben kell foglalkozni. Az adott eljárási bírságot kiszabó végzés felülbírálata során kizárólag a bírság indokoltsága, az ügyfél jóhiszeműsége körében szükséges kitérni a hatásköri kérdésekre. Rámutatott, hogy az eljárás adott időpontjában rendelkezésre álló adatok alapján a versenyhatóság hatásköre nem vitathatóan, és a kérelmező által nyilvánvalóan tudottan fennáll. A 2008. szeptember 1. napja előtti időszakban tanúsított kérelmezői magatartások tekintetében a Tpvt. III. fejezete rendelkezéseinek való megfelelést vizsgálja a hatóság, hatáskörét a Tpvt. 45. §-ára alapítva, míg az ezt követően tanúsított magatartások vonatkozásában a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) rendelkezéseinek való megfelelést vizsgálja, hatáskörét a Fttv. 10. § (3) bekezdésére alapítva, figyelemmel az Fttv. 11. § (2) bekezdés b) pontjára, 52. § (2) bekezdésére és 53. § (1) bekezdésére. Kiemelte, hogy a kérelmező előtt is ismert, hogy a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság és a versenyhatóság a 2008. szeptember 1. napja előtti időszak vonatkozásában más jogalapon indított eljárást, a 2008. szeptember 1. utáni időszak tekintetében pedig csak a versenyhatóság járt el. Mindezek alapján rögzítette, hogy a kérelmező az adatszolgáltatási kötelezettségét megtagadva járt el, semmilyen formában nem működött együtt a hatósággal, csupán hivatkozott az állítólagos hatásköri összeütközésre, és ezzel összefüggésben arra, hogy álláspontja szerint az összeütközésre jóhiszeműen hívta fel a hatóság figyelmét. Ebből következően a kérelmező egyértelműen rosszhiszemű eljárást tanúsított, a való tényállás feltárásának megghiúsítására irányuló magatartása az eljárás elhúzására alkalmas volt. Utalt a Fővárosi Bíróság 2.Kpk.45.980/2007/14. számú végzésére, amely szerint nem az eljárás alá vont kompetenciája, hanem a versenyhatóság feladata

Fővárosi Bíróság

7.Kpk.45.029/2010/4. szám

annak előzetes elbírálása, hogy valamely adatszolgáltatás teljesítése szükséges-e vagy sem, és ha igen, milyen körben.

A kérelmező kérelmében a kérelmezett végzésének hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint a kérelmezett végzése mind alaki, mind anyagi jogi szempontból jogszabályellenes volt. A végzés a Ket. 72. § (2) bekezdésében írtak ellenére nem tartalmazta az eljáró hatóság ügyintézőjének nevét; tévesen és hiányosan tartalmazta a jogorvoslat lehetőségéről, benyújtásának határidejéről, valamint jogorvoslati eljárásról való tájékoztatást; a döntés indokolása hiányos volt a mérlegelés szempontjainak meghatározásaiban; továbbá a kérelmezett nem jelölte meg, hogy a hatáskörét és illetékességét mely jogszabályra alapította. A végzés nem felelt meg a Ket. 6. § (2) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettségnek, mert a kérelmezett nem bizonyította a rosszhiszeműséget. Álláspontja szerint a kérelmezett a Ket. 1. § (2) bekezdésébe ütközően visszaélt a hatáskörével, amikor az eljárását vitatott hatáskörre alapozva eljárási bírságot szabott ki. Továbbmenően a kérelmezett nem bizonyította, hogy a Tpvt. 61. § (1) bekezdésében foglalt bírságkiszabási feltételek fennálltak. Iratellenesnek tartotta a döntést arra tekintettel, hogy abban szerinte nem volt egyértelmű a jó-, illetve rosszhiszeműség értékelése, valamint ellentmondásos volt a hatásköri összeütközésre vonatkozó okfejtés is, e körben utalt a végzés 17. és 24. pontjaiban írtakra, illetőleg a 10., 11., 18., 19., 20., 23. pontjaiban foglaltakra. Hangoztatta, hogy a hivatkozott fővárosi bírósági végzés nem adott eligazítást a hatásköri kérdésekben, ugyanis az csak a kérelmezett hatáskörének meglétét feltételezve azt mondta ki, hogy adott ügyben nem az eljárás alá vont kompetenciájába tartozott annak eldöntése, hogy valamely adatszolgáltatás az ügy érdeméhez tartozik-e. Hivatkozott továbbá az Fttv. 25. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Ket. 22. (1) bekezdésére és a 23. §-ára, amely rendelkezésekből következően a hatáskör vizsgálata az eljárás minden szakaszában a hatóság kötelezettsége. Álláspontja szerint súlyosan sérti a jogbiztonságot, hogy a hatóságok egymás közötti belső iratokra (értesítési adatlap) alapozzák a hatáskörüket. Utalt az Alkotmány 7. § (2) bekezdésére és a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 1.§ (1) bekezdésére.

A kérelmezett ellenkérelmében a kérelem elutasítását kérte.

A kérelem nem alapos.

A bíróság a kérelmezett végzését a Tpvt. 82.§ (3) bekezdése, és a Ket. 109. § (2) bekezdése, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Knp.) 3. §-a alapján, nemperes eljárásban vizsgálta felül, a tényállást a felek nyilatkozatai, a becsatolt közigazgatási iratok alapján állapította meg.

Ennek során a bíróság elsőként a kérelmező által megjelölt eljárási jogszabálysértésekkel foglalkozott, és megállapította, hogy a kérelmezett a Ket. 72. § (2) bekezdésében foglaltakat nem sértette meg.

A vizsgáló végzésével szembeni jogorvoslati kérelmet a Tpvt. 82. § (2) bekezdése alapján az eljáró versenytanács bírálta el, a Tpvt. 48. § (1) bekezdése szerinti háromtagú tanácsban; a tanácsstagok nevét a végzésben feltüntették. A jogorvoslat előterjesztésének határidejére vonatkozóan a kérelmező által hivatkozott 5 munkanapos határidőre vonatkozó rendelkezést a Ket. módosításáról szóló 2009. évi LVI. törvény 138. §-a vezette be, amely rendelkezés ugyanezen törvény 427. § (2) bekezdése alapján 2009. október 1. napján lépett hatályba, és azt a 428. § értelmében csak a

Fővárosi Bíróság

7.Kpk.45.029/2010/4. szám

hatálybalépését követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni; a jelen eljárásban ezért e jogszabályhely nem volt alkalmazható. A döntés indokolásával összefüggésben a bíróság megállapította, hogy a mérlegelés során szerepet játszó szempontokat az első- és másodfokú végzések a kellő (szükséges és elégséges) mértékben tartalmazzák. A kérelmezett a végzése 12-13. pontjában, valamint 15-16. pontjában azt is megjelölte, hogy hatáskörét és illetékességét mely jogszabályi rendelkezésekre alapítja.

Csupán utal arra a bíróság, hogy amint azt a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának KK. 31. számú állásfoglalása is hangsúlyozza, eljárási jogszabálysértés miatt csak akkor van helye hatályon kívül helyezésnek, ha az eljárási jogszabálysértés jelentős, a döntés érdemére is kihat, és a bírósági eljárásban nem orvosolható. A kérelmező a kérelmében csak azt állította, hogy a kérelmezett a végzése meghozatala során megsértett bizonyos eljárási szabályokat, azt azonban nem jelölte meg, hogy megítélése szerint ezek az eljárási jogszabálysértések a döntés érdemére mennyiben és miként hatottak ki, vagyis milyen más döntésnek kellett volna születnie ezen állított jogszabálysértések hiányában. Ennek pontos megnevezése és valószínűsítése nélkül hivatkozása még a kérelmezetti eljárási jogszabálysértés megállapítása esetén sem eredményezhetné a döntés hatályon kívül helyezését.

Ezt követően a bíróság a kérelmezőnek az eljárási bírság kiszabásával kapcsolatos érveivel foglalkozott. Ennek körében azt vizsgálta, hogy a Tpvt. 61. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállását a kérelmezett helyesen állapította-e meg.

A Tpvt. 61. § (1) bekezdése alapján az ügyféllel, az eljárás egyéb résztvevőjével, illetve a tényállás tisztázása során közreműködésre kötelezett személlyel szemben eljárási bírság szabható ki, ha az eljárás során olyan cselekményt végez, vagy olyan magatartást tanúsít, amely az eljárás elhúzására, a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányul, vagy azt eredményezi.

A rendelkezésre álló adatok szerint a kérelmező a versenyhatóság Vj-93-001/2009. számú végzésében foglaltaknak nem tett eleget, adatszolgáltatási kötelezettségét a kitűzött határidőben, majd a határidő letelte után megküldött Vj/93-003/2009. számú tájékoztató levélben írtak ellenére sem teljesítette. A kérelmező magatartása folytán a kérelmezett számára az eljárása lefolytatásához nélkülözhetetlenül szükséges adatok, információk nem állnak teljes körűen rendelkezésre, azok beszerzése végett további eljárási cselekmények foganatosítása szükséges, így a kérelmező magatartása az eljárás elhúzódsához vezetett.

A bíróság megjegyzi, hogy a Tpvt. 61. § (1) bekezdése szerint, amennyiben a magatartás következtében megvalósul az eljárás elhúzódsa, az eljárási bírság kiszabható, függetlenül attól, hogy az adott magatartás ténylegesen az eljárás elhúzódsára irányult-e. A jelen esetben a kérelmező állította, hogy magatartása jóhiszemű volt, és nem irányult az eljárás elhúzódsára. A bíróság ezzel a kérelmezői hivatkozással azonban nem értett egyet. A kérelmezői magatartás szubjektív irányultságára általánosságban a feltárt tényállásban megállapított objektív külső körülményekből lehet következtetni, és akár a különálló, egyenként jogszerűnek minősülő magatartásokból is levonható az érintett személynek az eljárás elhúzódsára, a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányuló hozzáállására vonatkozó következtetés. A fő szempont e körben az adott szituációban tanúsított viselkedés, amit erősíthetnek, vagy gyengíthetnék a vizsgált magatartást megelőzően és azt követően tanúsított cselekmények. A jelen ügyben a kérelmező annak ellenére nem tett eleget az eljárás folytatásához elengedhetetlenül szükséges kötelezettségének, hogy a kérelmezett több

Fővárosi Bíróság

7.Kpk.45.029/2010/4. szám

alkalommal figyelmeztette: a hatásköri kifogása nem menti fel őt az adatszolgáltatás alól. Erre figyelemmel megállapítható, hogy a kérelmező jobb tudomása ellenére, alapos ok nélkül tagadta meg a hatósággal való együttműködést, magatartása az eljárás elhúzására, a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult, helyes - és nem iratellenes - az az indokolás, amely szerint eljárása rosszhiszemű volt. E körben utal arra a bíróság, hogy a kérelmezettet a Ket. 6. § (2) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettség nem terhelte, mert a jelen ügyben a bíróság kiszabásának jogalapja nem a Ket. 6. § (3) bekezdése, hanem a Tpvt. 61. § (1) bekezdése volt, amely utóbbi jogszabályhelyben foglalt bírságkiszabási feltételek a kérelmező tekintetében az adott esetben fennálltak.

A bíróság mértékének jogszerűségét a kérelmezett nem vitatta, így azzal a bíróság érdemben nem foglalkozott (Pp. 3.§ (2) bek., 215.§).

A kérelmezett hatáskörével összefüggő kérelmezői érveléssel összefüggésben a bíróság kiemeli, hogy a jelen eljárás tárgyát kizárólag a kérelmezett Vj/93-39/2009. számú végzése jogszerűségének felülvizsgálata képezi. Ezen eljárás kereteit meghaladja az abban való érdemi állásfoglalás, hogy a versenyhatóságnak a kérelmezővel szemben az adott versenyfelügyeleti eljárás lefolytatására van-e hatásköre. A jelen eljárásban a bíróság mindössze annyit állapíthatott meg, hogy a kérelmezett a felülvizsgálni kért döntésének meghozatala során irányadó hatásköri szabályokat a végzésében megjelölte, azokat a bíróság a kérelemmel támadott döntés meghozatalának alapjául elfogadta. A Ket. 1. § (2) bekezdésére vonatkozó kérelmezői okfejtéssel a bíróság nem értett egyet, a kérelmező ugyanis nem jelölte meg, hogy a kérelmezett mely hatáskörének gyakorlásával élt vissza (érvelése éppen azon alapult, hogy a kérelmezettnek az eljárásra nincs hatásköre), és azt sem, hogy a visszaélésszerű hatáskörgyakorlást a kérelmezett pontosan milyen magatartással valósította meg, és e magatartása a felülvizsgálni kért döntés érdemére milyen kihatással volt. Utal a bíróság e körben is a korábban már hivatkozott KK. 31. számú állásfoglalásra.

Mindezekre figyelemmel a bíróság a kérelmező kérelmét elutasította.

A kérelmező a kérelmezett eljárással felmerült költségei megtérítésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles. A kérelmező a kérelmén - az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés r) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog ellenére - az Itv. 43. § (7) bekezdése szerinti 7.500 forint illetéket illetékbélyegben lerótt, ezért ennek viseléséről a bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

A végzés ellen a jogorvoslat lehetőségét a Knp. 3. § (3) bekezdése kizárja.

Budapest, 2010. március 30.

dr. Surányi Katalin s.k.
bíró